

גינת נוי

פרשת בא פסקא ג-ד

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ג, גליון מס' קו טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ג]

ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתני במ וידעתם כי אני ה' (י, ב)

צריך לבאר, מדוע ציוותה תורה לסבא ללמד את נכדו, הרי הואר לימד את בנו, ובנו ילמד את בן בנו. ויש בזה ב' טעמים:

א) הקב"ה צוה לבן אדם שיספר לבנו ולספר לבן בנו (נכדו), כי אמרו 'והחוט המשולש לא במהרה ינתק', 3 דורות, דור שלו, ודור בנו, ודור נכדו, ככה התורה ויצאת מצרים ונפלאות השי"ת, לא ישכחו לעולם.

ב) הקב"ה יודע שיש צער גדול בנים, וטרדת הפרנסה וחוסר סבלנות בגיל העמידה, ולא יהיה פנאי לאבא ללמד את בנו הקטן, מסבות האלו ציווה על הסבא ללמד את הנכד. ולכן כלל גם הסבא בחינוך הנכדים בתורה, ולספר להם תורת ה' ונפלאותיו, שכשיבואו הנכדים הרכים על יד סבא - וסבא משתעשע אתם, שאמרו חז"ל בני בנים יקרים כבנים, ואמר תפארת זקנים בני בנים - שיחנך אותם, ויסביר להם יראת שמים, ונסים ונפלאות של השי"ת, על זה כלל הפסוק ואמר "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך".

[ד]

ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל: (יא, ז)

הקב"ה השתיק הכלב של למטה, שלא יעורר הכלב של הקליפה שממנו פחד דוד המלך והתפלל לה', ואמר "הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי", והקב"ה הדגיש לישראל, שלא רק הכלב השתקתי אותו, אלא "למאיש ועד בהמה" - "מאיש" הבליעל של הקליפה, ועד "הבהמה" הנוקבה שלו שנקראת בהמה, בסוד בהמה טמאה. וחשבון גימט' כל"ב 52 בהמ"ה גם 52, והקב"ה הפריד ביניהם במלת "ועד", שהזכר לחוד והנוקבא לחוד אין להם כח לפעול ולקטרג נגד ישראל, להיפך מה שבקדושה שאנחנו משתדלים ליחד אותם שיהיה להם זווג וכוח קודשא בריך הוא ושכינתיה, כמאמר "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך", "דעהו" הכוונה יחד אותו, על כל מצוה תאמר לשם יחוד ק"ב ושכינתיה, כמאמר הפסוק שאנחנו אומרים במנחה של שבת "אדם ובהמה תושיע ה'", אדם הוא זעיר אנפין, שם מ"ה ובהמה שהיא המלכות בסוד בהמה טהורה, בהמה שהיא שם בן ה' אחרונה שבשם, ובזה תדעו שהפלה ביניכם ובין המצרים.

אנחנו תפילה לה' אלוקינו, כמו שעשה אותנו לפלא, ועשנו עם סגולה, כן ה' יעזור לנו ויגאלנו, ויעשה עמנו נפלאות, כמאמר הנביא "כימי צאתנו ממצרים אראנו נפלאות", נאמר נפלאות, פלא, שנראה משיח ובית המקדש בנוי, ותחזור עטרה ליושנה, אנחנו נתפלא על כל הטובות שעשה לנו הקב"ה, ויתפלאו אומות העולם בראותם גאולתנו, והטוב שהשם יתברך עשה אתנו, "אז יאמרו הגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה", ואנחנו אומרים "הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים" ה' ישמחנו בבנין מקדשנו ובביאת משיחנו, אמן.

פירות נוי

פרשת בא

מאת יצחק בירך דסקל

לעילוי נשמת אמי מורתי האשה הצדקנית

מרת גאולה דסקל ע"ה

בת הרב המחבר "גינת נוי"

תשפ"ג, גליון מס' כז טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

מה בפרשה?

- א. בפרשה זו סיום העשר מכות: ארבה, חושך ומכת בכורות. הושלמה התוכנית של בורא עולם, להראות פעם אחת ויחידה לכל באי עולם, שהוא שולט בטבע, ומעכשיו הכל יהיה בסתר - אין שינוי בטבע.
- ב. לכן ציווה ה' לזכור את יציאת מצרים כל הזמן, ואנו מזכירים את יציאת ישראל ממצרים כמה וכמה פעמים ביום. בקריאת שמע שלוש פעמים ביום, ובתפלה בשחר ובערב, שלא נשכח שהעולם מונהג על ידי בורא עולם בכל רגע.
- ג. בני ישראל יוצאים ממצרים. זה לא סתם יציאה, זה שינוי מהותי. כמו שהבטיח להם ה' בארבע לשונות "והוצאתי" "והצלת" "ולקחתי" "וגאלתי".
- ד. ומבאר רבינו המשך חכמה, שהביאור בארבע משמעויות של גאולה הן כך. "והוצאתי", הוא על שהיו ישראל שקועים בעבודה זרה ובדעות מושחתות, והיו במהות אחרת, והוציאם הקב"ה ממצאיות אחת למציאות אחרת לחלוטין, לאומה ביחוד ה' ובהשגחתו הפרטית.
- ה. "והצלת", הוא לשון הצלת חיים מהרוצח, שפרעה גזר לכלותם והקב"ה הציל חייהם, ולזה תואם לשון הצלה, הנופל על הצלת חיים.
- ו. "וגאלתי", הוא לשון גאולה מעבדות לחירות, שכל לשון גאולה משמעו, שחרור מעבדות.
- ז. "ולקחתי" הוא לעשותם אומה, בעלת עם נמוסי במשטר וסדר, שלא יתכן לפרסם שמו בעולם, שרק אומה בין אומות שה' עליהם מלך מפרסמת אלוקותו, ובהכרח היה לעשותם לאומה שהמליכה את ה' למלך עליהם.
- ח. אבל צריך לדעת שכמו שיש יציאת מצרים כללית של עם ישראל, יש יציאת מצרים של כל יהודי ויהודי בפני עצמו!!! כל אדם חייב לצאת מארץ מצרים שלו, ולזכות להצלה, ליציאה, ולגאולה!! אמן.